

Public

Scrutiny

Voorkennis en internationale principes voor de controle van rechterlijke uitspraken binnen het wetskader van de Bescherming van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden

deze versie en de Engelse versie zijn authentiek

Introductie

Voorkennis is een niveau van parate kennis in omvang en diepte. Veel voorkennis is in de praktijk het oprissen van weggezonden kennis.

Alle hierna volgende kennis onderwerpen zijn de officiële inventaris van de legale publieke controle (verklaring in het document "Handleiding voor de Publieke Controle"). De onderstaande opsomming is in geen volgorde zoals er een van belangrijkheid had kunnen zijn.

Container

Voorkennis omvat ook wat interpreteren is (document "Interpretatie van de artikelen van het Verdrag (EVRM)") en de identificatoren (document "Inventaris van de identificatoren"). Alle documenten zijn beschikbaar op deze site www.publicscrutiny.nl in het hoofdstuk "The Manual for Public Scrutiny (...) and more documents".

Afkortingen

Het Europese Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is hierna genoemd als "EVRM" en het Europees Hof van de Rechten van de Mens is hierna genoemd als "het Europees Hof".

De noot [*n] is in het einde verklaard.

Index

1. Elke wet is gemaakt en geschreven voor elk privaat individu
2. Elk gerecht, tribunaal of rechter is altijd de laatste in lijn, voor eeuwig
3. Elke interpretatie heeft terugwerkende kracht van wetswege
4. De mensenrechten betreft zich op één gerecht: die van eerste instantie
5. Het EVRM is een regulier contract
6. Elk appèl (hoger beroep) is een reguliere ingebrekestelling
7. Het EVRM verplicht ook het Europees Hof en elk nationaal gerecht, tribunaal, rechter of rechterlijke macht

8. De goede trouw is standaard afwezig
9. Gerechtigheid moet ook gedaan zien worden
10. Elke schending of misslag door een rechter is meened

(I) Kennis onderwerpen en internationale principes

1. De wet is gemaakt en geschreven voor elk privaat individu

- (1) Elke wet of regeling is gemaakt en geschreven voor elk privaat individu: (citaat) "Een derde principe is dat "een norm niet als een 'wet' kan worden beschouwd, tenzij deze met voldoende precisie is geformuleerd om de burger in staat te stellen zijn gedrag te reguleren: hij moet - desnoods met passend advies - kunnen voorzien, in een mate die redelijk is in de omstandigheden, de gevolgen die een bepaalde handeling kan hebben" (*zaak Silver e.a. vs. het Verenigd Koninkrijk*, 25 maart 1983, §88). De consequentie is dat een norm zonder de vereiste voldoende precisie, niet verbindend is voor de burger.

2. Elk gerecht, tribunaal of rechter is altijd de laatste in lijn, voor eeuwig

- (2) Ook het Europese Hof behoort tot de gerechten, tribunalen of rechters.
- (3) Elk privaat individu kent diens rechten altijd het eerst en voor eeuwig. Citaat: "Evenzo bestaat de "betwisting" (vordering) in het algemeen voorafgaand aan de gerechtelijke procedure en is deze een concept onafhankelijk ervan." (*zaak Golder vs. het Verenigd Koninkrijk*, 21 Februari 1975, §32). Dit citaat is in harmonie en vervolgt of complementeert het citaat in §1 hierboven.
- (4) De strijd vanuit de ambitie van elk gerecht, inclusief het Europese Hof, om de eerste in lijn te worden en te dicteren, verschilt met niets van de nationale vergunning instantie en daarmee verdwijnt onmiddellijk het tribunaal van Artikel 6, §1.

3. Elke interpretatie heeft terugwerkende kracht van wetswege

- (5) De Raad van Europa publiceert dat het EVRM op 3 september 1953 in werking is getreden. Sindsdien is het ongewijzigd gebleven, wat betekent dat de impliciete rechten ook op 3 september 1953 in werking zijn getreden. Dus op welke datum dan ook een pseudo-nieuwe interpretatie is gemaakt, deze is onmogelijk zonder terugwerkende kracht. Tegelijk bewijst het slecht gedaan werk in de voorgaande jaren.

4. De mensenrechten betreft zich op één gerecht: die van eerste instantie

- (6) Het artikel 6, §1, schrijft een onafhankelijk en onpartijdig tribunaal voor. Dit beschrijft geen tribunalen, in meervoud, en is gericht op slechts één (1) tribunaal. Het Europese Hof bepaalt pas in de zaak *De Cubber vs. België*, 26 oktober 1984, in §32: (citaat) "Artikel 6 par. 1 (art. 6-1) betreft in de eerste plaats gerechten van eerste aanleg;".
- (7) **De garantie**
Het EVRM is de garantie (artikel 1) dat één (1) tribunaal voldoende is. De garantie sticht de onmogelijkheid van een 'hoger' tribunaal dat beter of rechtvaardiger zal zijn. Ook schrijft het EVRM niet voor, bij dan welke tribunaallaag een privaat individu het enige ware en enige juiste tribunaal krijgt. Evenmin schrijft het EVRM voor bij welke tribunaallaag het private individu de enige ware mensenrechten rechtvaardig 'krijgt'.

5. Het EVRM is een regulier contract

- (8) Het artikel 1 van het EVRM, bevestigt het contract tussen enerzijds de Contract Partijen en anderzijds een ieder.
- (9) De rechtsgevolgen en consequenties van contract en contractbreuk zijn volgens het verbintenissenrecht van het land waar de gebeurtenissen plaatsvinden.

6. Elk appèl (hoger beroep) is een reguliere ingebrekestelling

- (10) Gegeven het feit dat het EVRM een regulier contract is (§8 en §9 boven) en het EVRM zich betreft op èèn gerecht, die van eerste instantie (§6 en §7 boven), dat ook onrecht maakt. Vanuit elk opzicht is er dan een recht op herstel door de garantie-verstrekker (de Contract Staat) dat pas aanvangt met een ingebrekestelling: het appèl. Het doel van elk appèl (hoger beroep) is de Staat's mogelijkheid om recht te zetten. Citaat: "(...) is het Hof van oordeel dat, (...), een hoger beroep in beginsel een 'effectief' rechtsmiddel is in de zin van artikel 35, lid 1, van het Verdrag." (*zaak AM vs. Nederland, 5 juli 2016, §94*).
- (11) Dan verder gaande: (citaat) "Het Hof stelt daardoor vast dat verzoeker de nationale rechterlijke autoriteit niet heeft voorzien van de mogelijkheid welke in principe is bedoeld om te worden benut door de contractstaten op grond van artikel 35 van het verdrag, namelijk de mogelijkheid om schendingen van het verdrag te voorkomen of recht te zetten via hun eigen rechtsstelsel." (*de zaak AM vs. Nederland, 5 juli 2016, §95*).
MERK OP dat de nationale rechterlijke autoriteit moet worden voorzien en niet de Contractstaat.
LET OP: een mogelijkheid om te voorkomen of recht te zetten is een wettelijke contracteis en dit is een consequentie van "Fair Play" (Regel 4 in document "Inventaris van de identificatoren" [*1]). Een (hoger) beroep is niets meer en niets minder dan een reguliere ingebrekestelling.

7. Het EVRM verplicht ook het Europese Hof en elk nationaal gerecht, tribunaal, rechter of rechterlijke macht

- (12) Artikel 19 stelt het Europese Hof in. Er is onmiskenbaar één Europees Hof opgericht en het is geen Staat zoals bedoeld in artikel 17, maar het is onbetwistbaar een groep, het is gevestigd in Europa en bestaat uit Europeanen. Artikel 17 weerspiegelt dus ook op het Europese Hof.
- (13) Het Europese Hof garandeert niet de bescherming (van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden), maar diens doel is om te verzekeren dat de verbintenissen die zijn aangegaan door een contractstaat worden nageleefd (artikel 19, EVRM).
- (a) De maten en de meting door het Europese Hof moeten voldoen aan de regels van "fair play". De regels van "fair play" zijn geïdentificeerd in het document "Inventaris van de identificatoren" op deze site www.publicscrutiny.nl in het hoofdstuk "De handleiding voor openbare controle (...) en meer documenten".
 - (b) De verzekering door het Europese Hof resulteert in hetzelfde als de garanties door een contractstaat, namelijk het genot van de bescherming voor een ieder (van de mensenrechten).
 - (c) Een eerlijke meting van de verbintenissen verplicht tot eenzelfde eerlijke procedure en eenzelfde eerlijke behandeling in deze procedure als het eerlijke proces om de burgerrechten vast te stellen.

OPMERKING: Burgerrechten omvatten mensenrechten, maar mensenrechten omvatten niet burgerrechten.

- (14) Dus, het EVRM straalt evenzeer naar de garanties als naar de verzekering. Dus zowel naar het Europese Hof als naar elke contractstaat. Parallel ervaart elke contractstaat het eerlijke proces van het Europese Hof zoals iedereen het eerlijke proces ervaart vanuit elke contractstaat.
- (15) Zoals elke wet of regelgeving moet voldoen aan en in harmonie moet zijn met het EVRM (sub-paragraaf f, document "Interpretatie van de artikelen van het Verdrag (EVRM)" [*1], zo moet ook de "Rules of Court" van het Europese Hof voldoen aan en moet in harmonie zijn met het EVRM.

8. De goede trouw is standaard afwezig

- (16) De goede trouw is misschien wel het meest belangrijke rechtsbeginsel, omdat het ten grondslag ligt aan veel internationale rechtsregels (International Court of Justice, Rep 253, Nuclear Tests Case (Australië/Frankrijk), 1974).
- (17) De goede trouw is een principe in internationaal recht en betekent (het letterlijke "betekent") dat zonder bewijs wordt aangenomen dat "**het**" waar is èn volgens de wet is. Dus, de goede trouw ontbreekt altijd bij twijfel, hetzij vooraf hetzij achteraf en ook ongeacht waardoor er twijfel is. Het tweede element ("**het**" is volgens de wet) betekent (de letterlijke betekenis) dat goede trouw ontbreekt als de persoon van wie goede trouw is aangenomen (hier: achteraf dus) de feiten of het recht kende (waarop zijn goede trouw betrekking heeft). Immers, bij het kennen is er geen aanname. Zodat mèt goede trouw, dàn, vooraf al alles waar en legaal is, zodat, dàn, de oprechte of serieuze controle op een rechterlijke uitspraak onmogelijk kan bestaan. Verder is onbetwistbaar dat elke rechter de feiten en het recht kende en kent, waarop de goede trouw betrekking heeft,

9. Gerechtigheid moet ook gedaan zien worden

- (18) On 9 November 1923 leverde the United Kingdom's Lord Chief Justice, Lord Hewart, in de hoedanigheid van president van "the King's Bench" (het hooggerechtshof in het verenigd Koninkrijk) zijn uitspraak. De beslissing vermeldde (het dictum) "Gerechtigheid moet niet alleen worden gedaan; het doen moet ook gedaan zien worden.". Hiermee doelde het gerecht (in die zaak) op de deelnemen van de griffier in de afzondering van de jury in de raadkamer, dat vermoedens creëerde van deelname aan het beraad. Dit dictum is wereldwijd enorm veel de (rechts)grond voor een overweging.
- (19) Het Europese Hof stelt in de zaak Delcourt vs. België, 17 januari 1970, in §31: (citaat) "Als iemand refereert aan het dictum "Recht moet niet alleen worden gedaan; het moet ook gedaan zien worden (...)". Het laatste deel van de uitdrukking richt op de oprecht verschijning in de geziene, gehoorde of grijpbare werkelijkheid.

10. Elke schending of misslag door een rechter is meened

- (20) Artikel 6, §1, schrijft een onafhankelijk en onpartijdig tribunaal voor. Dit impliceert een personeelsbezetting met ten minste één wettelijke beëdigde rechter. Ook voor elke rechter van het Europese Hof (Rule 3, "Rules of Court" dat geldt vanwege artikel 25, sub d, EVRM).
- (21) **De garantie**
Elke rechter is beëdigd vóór de indiensttreding en uitsluitend om te garanderen dat de persoon (tenminste) onafhankelijk, onpartijdig en trouw aan de wet is. De meened is niet-onafhankelijk en niet-onpartijdig tegelijk. Want meened, al of niet door liegen, bedriegen of misleiden, is altijd om een partij (meer) te bevoordelen of anders (meer) te benadelen. Zoals deze partij het aangeeft in de eis of het verweer. Voor de meened beschikbaar zijn of hiervoor open staan is altijd persoonlijk.

Opmerking:

Dit document is onlosmakelijk een eenheid met de documenten "Interpretatie van de artikelen van het Verdrag (EVRM)" en "Inventaris van de identificatoren" [*1].

[*1]: deze documenten zijn beschikbaar op deze site www.publicscrutiny.nl in het hoofdstuk "The Manual for Public Scrutiny (...) en meer documenten")